

Sygn. akt IV K 824/16

**WYROK
W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ**

Dnia 16 marca 2018 r.

Sąd Rejonowy Szczecin-Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie Wydział IV Karny w składzie:

Przewodniczący: SSR Radosław Lorenc

Protokolant: Agata Lipniewska

Przy udziale Prokuratora: Piotra Wieczorkiewicza

Oskarżyciel skarbowy: Jacek Wilk

po rozpoznaniu na rozprawie w dniach 15 lutego i 13 marca 2018 r. sprawy

K. K.

ur. (...) w M.,

s. H. i W. z d. C.

oskarżonego o to, że:

w dniu 01.03.2015 r. w miejscowości K. na parkingu stacji paliw (...), przy drodze krajowej nr (...) przewoził w samochodzie ciężarowym marki V. o nr rej. (...) z naczepą typu chłodnia o nr rej. (...) wyroby tytoniowe różnych marek w ilości 4 079 400 szt., bez polskich znaków akcyzy stanowiące przedmiot czynu zabronionego określonego w art. 86§3 kks w zb. z art. 63 §2 kks w zb. z art. 54§1 kks w zw. z art. 7§1 kks oraz czynu zabronionego określonego w art. 63§2 kks, przez co naraził na uszczuplenie należność celną w kwocie 130 763, 00 zł., należność podatkową w kwocie 669 063, 00 zł (VAT), oraz należny podatek akcyzowy w kwocie 3 314 431, 00 zł. tj. należność podatkową wielkiej wartości;

to jest o czyn z art. 91 § 3 kks w zb. z art. 65 § 1 kks w zw. z art. 7 § 1 kks w zw. z art. 38 § 2 pkt 1 kks

o r z e k a

I uznaje oskarżonego K. K. za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu przyjmując, iż wartość przedmiotu czynu zabronionego jest wielka i wynosi 2.622.279,11 złotych oraz, że czyn jego został popełniony w warunkach art. 37 § 1 pkt 1 kks i za przestępstwo to na podstawie art. 65 § 1 kks w zw. z art. 7 § 2 kks w zw. z art. 38 § 2 pkt 1 kks wymierza mu karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności oraz karę grzywny w wymiarze 500 (pięciuset) stawek dziennych po 200 (dwieście) złotych każda stawka;

II na podstawie art. 69 § 1 i 2 kk oraz art. 70 § 1 kk w zw. z art. 20 § 1 kks oraz art. 41 § 1 i 4 pkt 1 kks wykonanie orzeczonej w punkcie I wyroku kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesza na okres 3 (trzech) lat próby;

III na podstawie art. 31 § 6 kks orzeka wobec oskarżonego K. K. przepadek przez zniszczenie 156.996 (stu pięćdziesięciu sześciu tysięcy dziewięciuset dziewięćdziesięciu sześciu) paczek papierosów marki (...) R. L. oraz 46.970 (czterdziestu sześciu tysięcy dziewięciuset siedemdziesięciu) paczek papierosów marki G. (...) przechowywanych w magazynie depozytowym (...) Skarbowego w S. pod pozycją magazynową (...)

IV na podstawie art. 627 kpk w zw. z art. 113 § 1 kks oraz art. 2 ust. 1 oraz 3 ust. 1 w zw. z art. 21 pkt 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych (Dz.U. z 1983 r., Nr 49, poz. 223 z późn. zm.) zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe, w tym opłatę w wysokości 10.180 (dziesięciu tysięcy stu osiemdziesięciu) złotych.

Sygn. akt IV K 824/16

Uzasadnienie wyroku z dnia 16 marca 2018 r. w części dotyczącej rozstrzygnięcia o karze i środkach karnych

K. K. został uznany za winnego tego, że, w dniu 01.03.2015 r. w miejscowości K. na parkingu stacji paliw (...), przy drodze krajowej nr (...) przewoził w samochodzie ciężarowym marki V. o nr rej. (...) z naczepą typu chłodnia o nr rej. (...) wyroby tytoniowe różnych marek w ilości 4 079 400 szt., bez polskich znaków akcyzy stanowiące przedmiot czynu zabronionego określonego w art. 86§3 kks w zb. z art. 63 §2 kks w zb. z art. 54§1 kks w zw. z art. 7§1 kks oraz czynu zabronionego określonego w art. 63§2 kks, przez co naraził na uszczuplenie należność celną w kwocie 130 763, 00 zł., należność podatkową w kwocie 669 063, 00 zł (VAT), oraz należny podatek akcyzowy w kwocie 3 314 431, 00 zł. tj. należność podatkową wielkiej wartości przy przyjęciu, że wartość przedmiotu czynu zabronionego jest wielka i wynosi 2.622.279,11 złotych, to jest o czyn z art. 91 § 3 kks w zb. z art. 65 § 1 kks w zw. z art. 7 § 1 kks w zw. z art. 38 § 2 pkt 1 kks.

Sąd nie znalazł żadnych okoliczności, których zaistnienie skutkowałoby niemożliwością przypisania oskarżonemu winy do tak opisanego czynu, będącej niezbędnym elementem odpowiedzialności karnej. Oskarżony miał niczym nieograniczoną możliwość podjęcia właściwej decyzji i zachowania się w sposób zgodny z prawem, tym bardziej, że z łatwością mógł przewidzieć konsekwencje popełnienia przestępstwa, wszak był już karany w przeszłości za przestępstwo skarbowe. Nie zaszła również żadna okoliczność wyłączająca bezprawność czynu, zaś społeczna szkodliwość jego zachowania jest znaczna, zważywszy na zamiar bezpośredni w jego działaniu godzącym w jedno z podstawowych dóbr, chronionych prawem, jakim jest interes finansowy Skarbu Państwa oraz Unii Europejskiej i bezpieczeństwo obrotu.

Sąd wymierzając oskarżonemu karę za przypisany mu czyn kierował się dyrektywami wymiaru kary zawartymi w art. 12 – 13 kks.

Na niekorzyść oskarżonego Sąd poczytał, poza wysokim stopniem społecznej szkodliwości jego działania i stopniem winy oraz motywacją, także kwestię dotyczącą ujemnych następstw czynu przypisanego mu, które to następstwa są znaczne, z uwagi na powszechną akceptację zachowań polegających na przywozie przez inne osoby przez granicę państwową zarówno do Polski, jak i z Polski, czy też w ogóle na obszar Unii Europejskiej, towarów tytoniowych bez uiszczenia należności podatkowych i celnych z tym związanych, co skutkuje narażeniem Skarbu Państwa na uszczuplenie należności publicznoprawnych. Nie bez znaczenia zatem na wymiar kary miał wpływ rozmiar narażonych na uszczuplenie należności publicznoprawnych oraz wartość przedmiotu czynu zabronionego, która była wielka w rozumieniu przepisu art. 53 § 16 kks, co świadczy o dużej skali działalności oskarżonego. Na jego niekorzyść należało również poczytać fakt uprzedniej karalności, w tym za przestępstwo skarbowe.

Natomiast na korzyść oskarżonego K. K. przemawiał fakt, że nie utrudniał postępowania. Nadto prowadzi on w miarę ustabilizowany tryb życia, mianowicie posiada stałe zatrudnienie oraz rodzinę.

Kierując się przedstawionymi powyżej przesłankami, jak również mając na uwadze, że zachodzą warunki, określone w art. 37 § 1 pkt 1 kks (nadzwyczajne obostrzenie kary determinował tu nie fakt narażenia na uszczuplenie należności podatkowej wielkiej wartości, bo przepis ten odnosi się do uszczuplenia, a nie narażenia na uszczuplenie, lecz wielka wartość przedmiotu czynu zabronionego, czyli wartość zabezpieczonych wyrobów tytoniowych) Sąd wymierzył K. K. przy uwzględnieniu wskazań zawartych w art. 38 § 2 pkt 1 kks karę 1 roku pozbawienia wolności. W ocenie Sądu kara ta spełni cele przed nim stawiane w zakresie prewencji indywidualnej oraz ogólnej, ale dopiero w połączeniu z karą grzywny. Mając bowiem na uwadze powszechność tego typu zachowań oraz to, że oskarżony zrobił to bez

wątpienia w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, Sąd uznał, iż w celu kształtowania w nim prawidłowych postaw i świadomości prawnej, niezasadnym byłoby wymierzenie mu tylko kary pozbawienia wolności, ale dodatkowo kary grzywny i to w niemalym wymiarze 500 stawek dziennych. K. K. bowiem pozostawałby w przekonaniu, iż mimo narażenia należności publicznoprawnych w niebagatelnej wysokości został pobłażliwie potraktowany. Tak więc kara 500 stawek dziennych grzywny orzeczona obok kary pozbawienia wolności - w ocenie Sądu - będzie w pełni oddziaływać prewencyjnie w wymiarze indywidualnym, ale również i ogólnym, będąc zarówno nauką dla oskarżonego oraz innych osób odstraszać je od popełnienia przestępstw w przyszłości, w szczególności przestępstw skarbowych. Kary te będą także kształtowały w społeczeństwie poczucie sprawiedliwości i praworządności.

Przy ustalaniu wysokości kary grzywny oraz wartość poszczególnych stawek dziennych na poziomie 200 złotych Sąd poza charakterem czynu przypisanego oskarżonemu, stopniem jego społecznej szkodliwości i winy miał także na uwadze jego położenie materialne oraz sytuację osobistą, a mianowicie jest on osobą zdolną do pracy, a więc będzie w stanie wykonać tak orzeczoną karę, na co wskazywał obrońca w trakcie postępowania podnosząc, iż oskarżony ma zdolność kredytową i możliwości, aby uregulować karę grzywny we wnioskowanej wysokości.

Sąd uznał za zasadne warunkowe zawieszenie wykonania orzeczonej kary pozbawienia wolności przyjmując, że w przypadku oskarżonego, dla którego niniejsze postępowania niewątpliwie było już nauką, zachodzi pozytywna prognoza kryminologiczna. Otóż dotychczasowa jego karalność nie świadczy o tym, iż jest on osobą nad wyraz zdemoralizowaną, a wymierzane były mu dotychczas wyłącznie kary grzywny. Nadto w przypadku warunkowego zawieszenia wykonania kary pozbawienia wolności oskarżony w okresie próby będzie miał możliwość uregulowania należności wynikających z wyroku, co byłoby znacznie utrudnione w sytuacji jego pozostawania w zakładzie karny. Już sama groźba ewentualnego wykonania kary dla K. K. będzie wystarczająca dla osiągnięcia celów tej kary w szczególności w zakresie zapobieżenia popełnienia przez niego kolejnych przestępstw. Oskarżony winien zresztą liczyć się z tym, iż jeżeli nie ureguluje kary grzywny orzeczonej w niniejszej sprawie może zostać orzeczona bądź kara zastępcza pozbawiania wolności za tę karę, bądź zarządzone zostanie sama kara pozbawienia wolności orzeczona obok grzywny, co może mieć miejsce również w sytuacji, gdy dopuści się innego czynu zabronionego. Zdaniem Sądu okres warunkowego zawieszania wykonania kary w wymiarze 3 lat, na ustalenie którego miała znaczenie także wspomniana dwukrotna (wcześniejsza, jak i późniejsza) karalność oskarżonego, pozwoli zweryfikować to, czy będzie on przestrzegał porządku prawnego, czy też nie. Należy wskazać, iż w niniejszej sprawie istniała możliwość warunkowego zawieszenia wykonania kary pozbawienia wolności wobec skazanego, gdyż nie nastąpiło uszczuplenie należności publicznoprawnej czynem przypisanym mu, a jedynie narażenie na jej uszczuplenie. Tak więc mając na uwadze istotę przepisu art. 41 § 1 kks w zw. z art. 37 § 2 i art. 38 § 3 kks, gdzie przyjmuje się możliwość zawieszenia wykonania kary pozbawienia wolności w razie uiszczenia uszczuplonej należności publicznoprawnej, to w realiach niniejszej sprawy, gdy takiej należności publicznoprawnej nie było wymagalnej, nie było przeszkód aby karę pozbawienia wolności warunkowo zawiesić.

Stosownie do treści przepisu art. 30 § 2 kks oraz 31 § 6 kks w przypadku skazania za czyn kwalifikowany z art. 65 § 1 i 3 kks można orzec przepadek przedmiotów pochodzących z takiego przestępstwa skarbowego, Sąd orzekł taki środek w punkcie III wyroku zarządzając jego wykonanie poprzez zniszczenie wskazanych w nim wyrobów tytoniowych.

Nie znajdując podstaw do zwolnienia oskarżonego z obowiązku uiszczenia kosztów postępowania, Sąd zasądził je od niego, mając na uwadze to, że oskarżony aktualnie osiąga dochody, jak wskazano to już powyżej.